

Respostes a la ciutadania del PSC al Ple de 19/07/2017

Sra. Maria Jesús Sinfreu

Està previst que un termini curt de temps al parc de Can Vidalet es tornin a veure ànecs i peixos a l'estany?

El senyor Sanz:

“No està prevista la introducció d'aquests animals al llac del parc de Can Vidalet. Amb el llac de Can Vidalet estem en un procés actualment de naturalització del parc, on s'ha fet una actuació de la qual donaré alguns detalls més. S'ha netejat el parc, s'ha tornat a posar l'aigua, s'han millorat els sistemes d'oxigenació de l'aigua i, a efectes de fauna i flora, també s'han comprat unes illes flotants, sempre amb la perspectiva de dotar de major naturalització al parc. Per això deia que no està prevista la introducció d'aquests animals al Parc de Can Vidalet.

En el cas dels peixos, com a animals depredadors que són, trenquen l'equilibri ecològic produït en aquesta naturalització, degut a la seva alimentació i als excrements que produeixen i, per tant, dificultant després el manteniment, neteja, etcètera, dintre del llac.

En el cas dels ànecs, recordarà que quan va haver-hi l'episodi de febre aviar, se'n van treure els que hi havia en aquell moment, que eren ànecs domèstics, i actualment només estan autoritzats aquells que són silvestres o aus migratòries, que en algun cas hem tingut, que vénen de pas i paren durant una època, poden nidificar o estar el temps que per al seu cicle vital estiguin en aquest indret, i després tornen a emigrar. I aquesta és una mica la política que estem seguint i, per tant, la idea és que tingui aquesta naturalització.

I al contrari, sí que li direm que és recomanable i que insistim en aquesta qüestió, que els veïns i veïnes no portin animals al llac; la gent acaba portant tortugues que no són autòctones i que, per tant, són espècies invasores. També acaben portant els peixos que tenen a casa i que al final els deixen allà, i passa el mateix, no són espècies autòctones, per tant, al contrari, el que demanem als veïns i veïnes és que dins d'aquest procés de naturalització, deixin fer la feina a l'Administració que ho està gestionant, i que no incorporem altres animals que no haurien d'estar en aquest entorn.

Com es valora i controla la productivitat dels funcionaris de l'Ajuntament d'Esplugues?

El senyor Sanz:

“L'Ajuntament valora i controla la productivitat del personal de la plantilla, a través de fórmules que han anat evolucionant des de l'any 1993. Actualment, aquest seguiment es fa a través del sistema d'avaluació del rendiment, que és un sistema que fa una avaluació continuada, tant del grau d'assoliment dels objectius generals de l'organització, així com el compliment dels objectius individuals per a cadascun dels llocs de treball de les persones que formen part de la plantilla municipal. Respecte als objectius generals, es comproven amb uns indicadors que mesuren el compliment dels compromisos de servei que té l'Ajuntament amb la ciutadania i, pel que fa als objectius individuals, s'analitza l'aportació de cada persona al desenvolupament del seu lloc de treball, per exemple amb la participació en projectes, en formació, en la disponibilitat, en la iniciativa, amb donar idees, amb diferents qüestions en què es valora aquesta productivitat. La suma del resultat de les dues anteriors, els generals i individuals, permet comprovar, però sobretot posar en valor, l'aportació de cada persona, i la retribució individual en concepte d'incentiu està relacionada directament amb el nivell d'avaluació assolit. Aquesta és la fórmula que se segueix per gestionar la productivitat dels treballadors i treballadores.”

Sra. Carbonell:

“Jo volia demanar sobre la vorera que hi ha entre la Nestlé i el Pont d'Esplugues, tota aquella vorera que està malament el terra. Temps enrere es va preguntar i ens van dir que això depenia de Foment, però que ja aquest espai havia passat a l'ajuntament. Voldria saber quan l'arreglaran, quan està previst fer obres per arreglar tota aquesta vorera.”

El senyor Sanz:

“En el seu dia ja vam explicar que no era de Foment la carretera, era de la Generalitat de Catalunya. Aquest traspàs es va fer fa uns mesos, i res, només rebre-la ja vam començar les actuacions necessàries per fer la vorera. Em sembla que, ja no recordo si al ple anterior o l'anterior, si el de maig o al juny, ja vaig explicar que havíem fet una primera part de l'obra, que era aixecar part de la vorera per identificar com estaven les arrels dels arbres, etcètera, en quina situació estava la vorera, perquè llavors fèiem el projecte adequat per mantenir el parterre i els arbres,

etcètera, i fer-ho com toca. És a dir, havíem de veure què hi havia a sota per poder-ho fer bé.

Per tant, això ha estat parat durant aquest temps, mentre s'ha fet el projecte, i en qualsevol cas, després d'un procés de licitació i adjudicació pública de l'obra, que ha costat una mica perquè els que van guanyar després no van acreditar l'experiència necessària i el compliment del projecte, i per això s'ha allargat una mica més, però en tot cas, a la seva pregunta, si no canvia el calendari, el 31 de juliol es reprèn l'obra per acabar-la, i durant el mes d'agost treballaran, eh? Per tant, es reprèn el 31 de juliol i seguiran treballant amb el temps.”

Sr. Oliveras:

“Hola, bon vespre. Bé, jo no tinc cap pregunta a fer, únicament volia llegir-vos una carta, una sol·licitud que l'Associació de Veïns i Veïnes hem entrat per registre aquest dematí. Diu així. És curteta, eh? «Senyora alcaldessa, l'Associació de Veïns i Veïnes d'Esplugues, després de mantenir una entrevista amb el síndic de greuges el passat 11 de juliol, dins del programa de visites que comporta el conveni signat entre l'Ajuntament d'Esplugues i el síndic, i havent llegit l'esmentat conveni, on el punt 1b dels acords diu textualment: 'La possibilitat d'assistir a un plenari municipal per exposar amb detall l'informe esmentat i debatre'l a partir de les opinions que puguin emetre els diferents grups municipals', sol·licitem es demani al senyor Rafael Ribó, síndic de greuges de Catalunya, tingui a bé assistir al plenari del mes de setembre o octubre de l'Ajuntament d'Esplugues, per tal d'exposar les demandes que se li van plantejar en la jornada del dia 11 de juliol i les seves conclusions, i debatre-les, si és el cas, amb els grups polítics i la ciutadania assistent.» Moltes gràcies.”

La senyora alcaldessa:

“El senyor Oliveras ens ha plantejat un tema que a més a nosaltres ens interessa molt, amb motiu també de la signatura d'aquest conveni. De fet, la regidora que és responsable d'aquest tema tenia previst la possibilitat que el síndic de greuges ens pugui acompanyar, encara no havíem pensat el format, perquè el format potser podria ser un ple extraordinari, per tractar un únic punt de l'ordre del dia, que sigui l'informe del síndic aquí, i en puguem parlar exclusivament d'això. Potser el format de Ple ordinari no és el que millor s'adapta a un informe del síndic, ho podríem fer, però potser si dediquem la sessió exclusivament a això, i per deferència al mateix síndic i a la institució de la Sindicatura, potser seria millor. És un tema que encara no havíem parlat amb la resta de grups, és un tema del que encara s'estava acabant de

preparar una proposta, per tant, si ens permeten, amb una certa tranquil·litat, que la regidora acabi de tancar la proposta millor, acabar de parlar, perquè m'agradaria que ho poguéssim consensuar, que sigui la fórmula que la majoria pensi que pot ser la més útil i també la més profitosa.

De fet, després d'aquesta sessió de l'11 de juliol, la regidora, amb regidors i regidores d'altres municipis, també van assistir a una sessió a la mateixa Sindicatura amb el síndic, dos dies més tard, per poder parlar de futures col·laboracions dintre d'aquest conveni. Si han entrat aquest escrit, és un escrit, una petició que s'alinea perfectament amb un dels desitjos i amb una de les qüestions que nosaltres volíem portar en el futur. No la vam expressar nosaltres, s'han avançat i ens sembla molt bé, fantàstic, perquè del que es tractarà és de veure la manera, la forma, el dia i l'hora, però en qualsevol cas, la idea és poder portar a terme alguna acció en el sentit que recull aquest escrit, que jo encara no he pogut llegir, no l'he tingut a mans, però en qualsevol cas ho faré de seguida, quan sigui possible.

Buscarem una fórmula que pugui encabir-ho tot. Igual no es diu Ple extraordinari, pensarem una fórmula. Igual és una sessió d'informe en què tothom pugui intervenir. Ho pensarem. Igual el Ple és molt «encorsetat». L'interessant és que la gent hi pugui intervenir, amb això sí que estic d'acord.”

La senyora Alfonso:

“Gracias. Bueno, obviamente, como venezolana primero, y segundo, como presidenta del partido Gestión Democrática a nivel nacional, tengo que agradecer también a los partidos, sobre todo a Laura Benito, concejal no adscrita, que ha presentado en nombre nuestro esta moción. Quería agradecer también a todos los grupos, con los que he estado reunida este lunes, que nos hayan invitado a la reunión de portavoces para poder explicar más cercanamente y un poco más amplio la situación que está viviendo Venezuela. Os agradezco muchísimo a todos los partidos que han votado a favor, al PDeCAT por, como ya dijimos en su momento, en la reunión de portavoces, no solo apoyar directamente, con observadores internacionales en Venezuela, a través de la persona de Josep Maldonado, cosa por la que estamos muy agradecidos, de su participación, al apoyo que ha tenido el Partido Popular y Ciudadanos a nivel nacional y europeo en la defensa de las libertades de Venezuela, y también al PSC, que también nos ha estado ayudando mucho, y a través de este ayuntamiento facilitarnos un poco, sobre todo el conocimiento de la situación que hay en Venezuela.

Una vez acabados estos agradecimientos, quería comentarles que esto que hemos tenido hoy, en el momento en que se ha hablado del tema de Venezuela, es un ejercicio que en Venezuela no se puede hacer. La democracia como ejercicio de las libertades y de poder expresar puntos de vista totalmente diferentes sobre una misma cuestión es lo que engrandece a una sociedad, no el pensamiento único ni la imposición de maneras de pensar. Es justamente el ejercicio que hacéis vosotros en cada pleno, en cada reunión, es lo que se hace en cada estamento y en cada institución política de este país y de Europa también. Eso es lo que nosotros estamos pidiendo como venezolanos, que esto se reconozca, que estas discusiones se reconozcan y vayan a favor y en beneficio de los ciudadanos venezolanos.

Por eso cuando el señor, creo que..., el señor que está sentado al lado de Laura, usted, comentaba que nosotros habíamos presentado esto como una moción no política siendo un partido político, es que, obviamente, somos un partido político. Nosotros estamos trayendo aquí, no solo la opinión del grupo de venezolanos que hacen vida en Esplugues y en toda Cataluña, que el domingo pasado visteis que, primero, no somos pocos, y segundo, somos un pueblo cívico, exponer aquí las demandas y explicar una situación que de alguna forma u otra nos afectan, porque todos tienen un familiar en Venezuela. La comunidad de españoles y de catalanes en Venezuela es bastante amplia, y no solo lo hacemos en nombre de nosotros, sino que también lo hacemos en nombre de los españoles y los europeos que viven allí, hacen vida en Venezuela, y que también están sufriendo la situación de crisis humanitaria que está presente ahora.

Con respecto al señor de Esquerra Republicana, solo decirle una cosa: usted ha apoyado esta moción haciendo una apelación a la gestión democrática sobre el referéndum que está previsto para el día 1 de octubre. Solo quiero hacerle una acotación: el ejercicio de consulta popular que se hizo el día domingo por los venezolanos está tipificado y es un derecho constitucional reconocido en la constitución nacional venezolana en los artículos 5, 70, 3.33 y 350. Entendemos que el referéndum en el que vosotros estáis poniendo todo vuestro esfuerzo y toda vuestra ilusión para celebrar el día 1 de octubre no tiene el reconocimiento legal que tiene la consulta popular venezolana, pero le digo en nombre propio, como presidenta de un partido nuevo que tiene ámbito nacional, que nosotros sí tenemos, nos comprometemos a crear las condiciones y ayudar a crear las condiciones para que la participación ciudadana sea un hecho, no solamente en Cataluña sino también en todo el país. O sea, conseguir las condiciones para crear un marco legal para que la participación ciudadana sea un derecho que podamos ejercer todos los ciudadanos. Muchísimas gracias.”

El senyor Cubells:

“Sí. Bé, jo només volia fer una petita reflexió al voltant del tema de Venezuela, que s’ha fet, que s’ha tret aquí. Només és interessant veure com alguns partits, el seu discurs canvia respecte a una consulta que a priori és il·legal, quan aquesta beneficia l’imperialisme i quan, per contra, l’altra suposa que un poble s’autodetermini, no?”

En aquest cas, a priori aquesta consulta era il·legal, també ho era el 9 de novembre a priori, i és interessant veure els discursos de «a Venezuela una participació massiva», i el 9 de novembre va ser una participació ínfima, quan per percentatge la participació és la mateixa, no? Llavors, és interessant fer aquesta reflexió.

També hi havia algun regidor que comentava la necessitat d’informar-se a través dels mitjans de comunicació espanyols abans d’opinar, i són aquests mitjans de comunicació els primers que en funció de cap a on tiri la consulta és un èxit o és un fracàs. Res més.”

El senyor Sanz:

“La senyora Jennifer Alfonzo i el senyor Bernat Cubells han fet una reflexió”.

El senyor Collantes:

“El otro día estuve aquí, en el ayuntamiento, para hablar con el concejal de Transportes, de Movilidad, y salió la secretaria, me preguntó para qué, y entonces yo le dije para qué era, para el tema de la tarjeta rosa. Entonces me pidió, me dijo que tenía que darme día y hora. Bueno, pues me dio día y hora, me parece, pero después me llamó ella por teléfono y me dice: «Mire, he hablado con el concejal de Movilidad, y me ha dicho esto y esto, y entonces ya tema resuelto.» A ver, yo quería hablar con el concejal, no quería hablar con la secretaria. Quería explicar esto al concejal, y no he podido hablar con el concejal. Y claro, yo el otro día pagué los impuestos y algunos de los euros que yo pagué han ido a parar al bolsillo de ese concejal. Me parece que tengo derecho a que me escuche siquiera cinco minutos, el concejal de Movilidad, que no sé si está aquí.

El tema era que a mí se me perdió la tarjeta rosa, pedí otra, y han tardado dos meses y una semana. Dos meses y una semana en darme la tarjeta esta. Claro, esos dos meses y una semana yo lo he pasado de aquella manera. No me preocupa

mucho por mí, no me preocupa por mí, lo que pasa es que parece ser que esto es una práctica normal, que tarden dos meses o más de dos meses en dar otra tarjeta. La pierdes, pides una, pides otra porque la has perdido, y te tardan dos meses y pico. Habría tiempo para coger una burra e ir a Sevilla a buscar la tarjeta y volver. Esto seguro que no pasa ni en el Camerún, suponiendo que tuvieran estas cosas, y pasa aquí.

Entonces, yo quería hablar con el concejal, a ver si el concejal este podía intervenir un poco, interceder un poco o enfrentarse con la compañía que da estas tarjetas, y que hombre, cambien un poco. Que si uno pierde la tarjeta no le tarden dos meses y pico en darle otra, que se la den sobre la marcha –sobre la marcha. Es decir: «Mire, he perdido la tarjeta. / Bueno, pues tenga otra.» Se paga lo que es, y santas pascuas, no tarden 9 semanas como me han tardado a mí, y como parece ser que tardan siempre. Yo pediría que ese concejal de Movilidad hable con la compañía esta y se lo esponga, y le achuche un poco a la compañía, a ver si eso lo cambian.

Voy a pagar una tarjeta sin haberla... No ha llegado a mis manos esa tarjeta, la voy a pagar. La voy a pagar porque yo no quiero que el año que viene me encuentre con la movida que me he encontrado, que no me mandaban mi tarjeta a casa. He tenido yo que pedirla, la he pedido y me ha tardado 9 semanas en dármela.”

El senyor Sanz:

“Sr. Lucas, si li sembla, li contestarà el regidor de Mobilitat, que el tenim present.”

El senyor Siquier:

“Bona nit, senyor Lucas. La gestió l’hem feta. ¿Entiende el catalán, por favor? La gestión la hemos hecho cuando usted hizo la petición, y lo único que pretendía la secretaria era tener raciocinio sobre su petición cuál era. Entonces, cuando supo de qué se trataba hicimos la gestión telefónica, porque gracias a Dios, hoy en día no todo se hace con reuniones presenciales. Hicimos la gestión telefónica, le pedimos esta situación al organismo responsable, que no somos nosotros, no es el ayuntamiento, y nos dijeron que no había solución técnica posible, y que usted tendría que hacer la gestión de obtener otra tarjeta. Por eso, evidentemente, pensamos que con esta información, y dado que nosotros ya no tenemos más capacidad de trasladar este sentimiento a la compañía, por eso no hemos buscado agenda para atenderle. Si usted quiere, podemos quedar cuando le parezca, o presentar un escrito u otra formalidad a la empresa que lo gestiona, para exponer el tema de los retrasos o lo que usted crea conveniente, pero sepa que nosotros hicimos la gestión en nombre de la regiduría, para poder...”

(Veu de fons.)

No pudo hablar conmigo porque yo no estoy aquí, yo no trabajo aquí, señor. Entonces, estoy aquí en los plenos, en las comisiones, yo trabajo en otra parte, y por poco que pueda, hago gestiones telefónicas. Pero atiando a todo el mundo, y siempre buscamos momentos para hacerlo. Es nuestro deber, nuestra obligación y nuestra vocación. Entonces, si usted cree que hemos de hacer la reunión, la haremos tranquilamente, pero si no me encontró es porque yo no estaba aquí, evidentemente.”

(Veu de fons.)

La senyora alcaldessa:

“Senyor Lucas, per la dinàmica dels plens, que és una mica «encorsetat», no podem fer això, entrar en debat, però no es preocupi perquè acabarem molt d'hora i si convé, ara poden parlar amb una certa tranquil·litat, o queden un dia i poden parlar de la seva preocupació.”